

да ѿ преодоуѣ: нито да послѣдува мнѣніе, че Богъ са ѹстраши ѿтъ противнымъ Немѹ грѣхъ ѿ ѿтъ лѹкавство-то даволско, та не сѣтвори Адама ѿ давола: заради това ѿ понеже Богъ ѣ благъ сѣтвори ѿтъ благость-тъ Си ѿ давола ѿ челоуѣка въ сѣстоаніе добро ѿ блажено; а даволъ-тъ ѿ челоуѣкъ-тъ сѣгрѣшихъ ѿтъ своимъ-тъ самовластнѹ волѹ: слѣдователно гдѣто Богъ попусти ѿ не забранѿ даволѹ ѿ челоуѣкъ да сѣгрѣшѹтъ, то быде за това, че Богъ на самовластіе не наводи насиліе. Обаче, за да не сѣгрѣшѹтъ, Богъ имъ даде прѣдсѣхраненіе да са пазѹтъ ѿтъ грѣха; нѣ като имъ далъ самовластіе, не наведе ѿ насиліѹ спорадѹ правосѹдіе-то, за което свидѣтелствѹва Давидъ: *праведенъ еси, Господи, и прави суди Твои.*

Воп. Что ѣ правилъ Хрістосъ на земѹ-тъ съ челоуѣчество-то Си?

Ѣв. Пилъ, алъ, постилса, ходилъ, говорилъ, почивалъ ѿ спалъ.

Воп. Что ѣ правилъ съ Божество-то Си?

Ѣв. Прокажены очищавалъ, мрѣтвы възкрешавалъ, ѿ прочѹ.

Воп. Ѣще что ѣ правилъ съ челоуѣчество-то Си?

Ѣв. Страдалъ, распиналса ѿ ѹмиралъ.

Воп. Хрістосъ съ дѹшѹ-тъ, ли страда, или само съ тѣло-то?

Ѣв. Съ дѹшѹ-тъ ѿ съ тѣло-то: зачтото тѣло безъ дѹшѹ не страда.

Воп. А дѹша-та распина ли са?

Ѣв. Тѣло-то са распинаше, а дѹша-та скѹрбаше; тѣло-то са пригвоздаваше за спасеніе-то на свѣта, ѿ